

บทที่ 5

คำอธิบายรายมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน คำนวณจากหน่วยกิตนักศึกษา จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ 1 เดือน (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) ของแต่ละภาคการศึกษา

ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ: ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 39 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (13 หน่วยกิตต่อภาคเรียนการศึกษา)

สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 27 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (9 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours: SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชา ทั้งที่สอนในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการตลอดปีการศึกษา (ระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่า หน่วยกิตนักศึกษา (SCH) โดยใช้สูตรดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่านักศึกษาเต็มเวลา (FTES) โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของหลักสูตรในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

อาจารย์ประจำเต็มเวลาเทียบเท่า (Full-time Equivalent Academic / Instructor: FTEA/ FTEI) หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน ในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน รวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน)

บัณฑิต หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง และหลักสูตรสมทบ)

วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือ ฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่คณะบรรณาธิการ ต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมิบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- 10) Wilson = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>

วารสารระดับชาติ ได้แก่ วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่างๆ จากสถาบันต่างๆ และคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่นๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การนับวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถนับรวมฐานข้อมูลที่ สกว.ให้การรับรองด้วย โดยสถาบันสามารถตรวจสอบรายชื่อวารสารดังกล่าวได้จาก <http://www.trf.or.th> และสามารถนับรวมรายชื่อรายชื่อวารสาร 8 ชื่อเรื่องที่ สกว. ให้การรับรองด้วย ดังรายชื่อวารสารต่อไปนี้

วารสาร	คณะ	สังกัด
1. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	คณะนิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. วารสารประชากรและสังคม	-	สมาคมนักวิจัยประชากรและสังคม
3. วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ Chulalongkorn Journal of Economics (CJE)	คณะเศรษฐศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์	คณะเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. วารสารเอเชียปริทัศน์	สถาบันเอเชียศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. MANUSYA		หน่วยงานอิสระ ด้วยการสนับสนุนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. Prajna Vihara	-	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
8. The Journal	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหิดล

คำอธิบายและข้อมูลที่สถาบันอุดมศึกษาต้องรายงานมีดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตเป็นผู้เรื่องปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพในฐานะนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะวิจัยในฐานะนักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ 1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี

คำอธิบาย

จำนวนของบัณฑิตที่ได้งานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือ มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีการมีงานทำ หรือ มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

วันที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ		
ภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา	x	100
จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น		

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้อง

แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้น ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานมาแล้ว ภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
4. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำหรือมีรายได้ประจำอยู่ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา

ในกรณีที่สถาบันการศึกษาไม่สามารถดำเนินการสำรวจ/เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินในปีนั้น ได้ทันผู้ประเมินอาจอนุโลมให้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจในปีที่ผ่านมาแทนได้

ตัวบ่งชี้ 1.2 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา

คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบ ที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำ โดยให้นับเฉพาะบัณฑิตที่ไม่มียานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ โดยการตัดสินความสอดคล้องของสาขาที่สำเร็จการศึกษากับงานที่ทำนั้นให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ประเมิน

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{(จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา)}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำทั้งหมด}} \times 100$	
---	--

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้นที่ได้งานทำทั้งหมด ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาภายใน 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 1.3 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ หมายถึง ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนประจำเริ่มต้น หรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่บัณฑิตได้รับ เทียบกับบัณฑิตที่มีงานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการสำรวจ และรวบรวมไว้ อาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้ หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ่อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่ได้งานทำ/มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์เงินเดือนรายได้เริ่มต้นคิดจากเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) สำหรับปีการศึกษา 2548 ใช้เกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นของปริญญาตรีขั้นต่ำ 7,630 บาท ทั้งนี้ เกณฑ์อัตราเงินเดือนดังกล่าวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. อนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลง

สูตรการคำนวณ :

(จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์)	
(จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น)	x 100

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด และจำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้นๆ
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนรายได้เริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) ในปีการศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้ 1.4 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

คำอธิบาย

ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ 1-3 ปี โดยพิจารณาคุณสมบัติที่ครอบคลุมคุณสมบัติหลัก 3 ด้านของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้นๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ แต่หากสถาบันมี

การสำรวจไว้เดิมแล้วโดยใช้ระดับคะแนนแบบ 4 ระดับ ให้ทำการปรับเทียบระดับคะแนนให้เป็น 5 ระดับ โดยใช้สูตรดังนี้

$$y = mx + c$$

เมื่อ y = คะแนนใหม่ที่ปรับแล้ว

X = คะแนนที่ประเมินได้

$$m = 4/3$$

$$c = (-1/3)$$

ข้อมูลที่ต้องการ :

- ผลการสำรวจระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ ที่มีต่อบัณฑิต ครอบคลุมสมรรถนะ 3 ด้าน

หมายเหตุ สมศ. อาจจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อการจัดเก็บข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ 1.1 – 1.4 แต่ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรดำเนินการสำรวจข้อมูลในประเด็นตามตัวบ่งชี้ที่ 1.1 – 1.4 และประเด็นที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันด้วย

ตัวบ่งชี้ 1.5 จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิต ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับการรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่อง ต้องเป็นรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพ หรือหน่วยงาน/องค์กรวิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลักษณะอักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน โดยให้นับรวมในรอบ 3 ปีติดต่อกัน สามารถนับรวมรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์ การได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรระดับชาติ/ นานาชาติ รางวัลข้าราชการดีเด่นของต่างหน่วยงาน เป็นต้น ทั้งนี้การนับรางวัลของนักศึกษา สามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติ และรางวัลของนักศึกษาภาคนอกเวลา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาและบัณฑิตที่ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณฯ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา และศิษย์เก่า ชื่อรางวัล/ประกาศเกียรติคุณ หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.6 จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา หมายถึง จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์หรืองานวิชาการของนักศึกษาหรือของบัณฑิต ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรี โท หรือเอก ทั้งนักศึกษากาดปกติ และนักศึกษากาดนอกเวลาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในการประเมินจะนับเฉพาะจำนวนวิทยานิพนธ์หรือจำนวนชิ้นงานวิชาการเท่านั้น และสามารถนับซ้ำจำนวนครั้งที่ได้รับรางวัล หากผลงานนั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

การได้รับรางวัล ต้องเป็นรางวัลของหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยของประเทศ เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ สกว. หรือหน่วยงาน/องค์กรวิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์/ ผลงานวิชาการ ชื่อรางวัล หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับรางวัล

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ 1.7 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ดีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด

คำอธิบาย

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ และการนับว่าเป็นวิทยานิพนธ์นั้น จะนับเมื่อลงทะเบียนตั้งแต่ 12 หน่วยกิต

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{(บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่)}}{\text{(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นทั้งหมด

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษานั้นที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับ ต่างๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ

ชื่อผู้เขียน

เลขหน้า

ตัวบ่งชี้ 1.8 บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด

คำอธิบาย

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของ

ดัชนีบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์ และการนับว่าเป็นวิทยานิพนธ์นั้น จะนับเมื่อลงทะเบียนตั้งแต่ 48 หน่วยกิต

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{(บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกของดัชนีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่)}}{\text{(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญาเอกของดัชนีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ

1. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกของดัชนีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญาเอกของดัชนีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ทั้งหมด

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้
 - ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
 - ชื่อบทความ
 - ชื่อผู้เขียน
 - เลขหน้า

2. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนของความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ 2.1 ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า ที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ให้นับรวมผลงานของนักวิจัยได้ด้วย

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{(จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น)}}{\text{(อาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ

- งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น และไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และใช้ประโยชน์รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆโดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ และเลขหน้า

ชื่อผู้เขียน

ตัวบ่งชี้ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรเพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด โดยให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ เงินที่จัดสรรให้เพื่อการวิจัยครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ การนับจำนวนเงินให้นับเฉพาะเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์ประจำ และนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)
(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่รวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้จัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย ในปีการศึกษานั้น การนับจำนวนเงินให้นับเฉพาะเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

ตัวบ่งชี้ 2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานภายนอกต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง จำนวนเงิน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ เงินที่จัดสรรให้เพื่อการวิจัยครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ เงินสนับสนุนที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก รวมถึง

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- แหล่งทุนจากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- แหล่งทุนจากภาคเอกชน
- แหล่งทุนจากแหล่งอื่นๆ

สูตรการคำนวณ :

(จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับจาก ภายนอกสถาบันในปีการศึกษานั้น)
(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้
 - 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
 - 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
 - 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
 - 4) จากภาคเอกชน
 - 5) จากแหล่งอื่นๆ
3. ชื่อผู้ทำผลงาน ชื่องานวิจัย งบประมาณที่ได้รับจริงในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ

1. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
2. กรณีที่โครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายรวมถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายในสถาบันเพื่อการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เงินวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันปีการศึกษานั้น)		
	x	100
(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)		

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันในปีการศึกษานั้น และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้ 2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้นๆ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่ เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

แหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกดังนี้

- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
- 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- 4) จากภาคเอกชน
- 5) จากแหล่งอื่นๆ

สูตรการคำนวณ :

$\frac{(\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน})}{(\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น})} \times 100$

ข้อมูลที่ต้องการ/ วิธีการเก็บข้อมูล

- 1.จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอก ในปี การศึกษานั้น และไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปี การศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ 2.6 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐาน ข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือใน ฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลในระดับชาติหรือระดับนานาชาตินั้น ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัย นั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม

บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความ วิจัยเท่านั้น ได้แก่ "Research article", "letter" และ "review"

- การจำแนกฐานข้อมูล มีดังนี้

1) ฐานข้อมูล ISI

2) ฐานข้อมูลอื่นที่ไม่ซ้ำกับ ISI เช่น MathScinet, ScienceDirect, Biosci, Biosis, Agricolar,

Scopus, Pubmed, Academic search premium, Infotrieve, Ingenta connect, Wilson, ERIC

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{(จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น)}}{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับผลงานของนักวิจัยและ ผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ 2.7 จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือ
อนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง
ปัญญาสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา โดยสามารถนับได้ทั้งการจดทะเบียนใน
ประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่นับการจดลิขสิทธิ์หรือเครื่องหมายการค้า

ข้อมูลที่ต้องการ :

จำนวนและรายการการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร
จำแนกในประเทศหรือต่างประเทศ ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้การนับจำนวนการจดทะเบียนจะนับ
ได้ต่อเมื่อได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่นับรวม
การจดลิขสิทธิ์และการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

3. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ
และวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งของ
สังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาททางวิชาการและวิชาชีพของ
สถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ
สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ 3.1 ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ
พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่อ
อาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
และชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติต่อ
จำนวนอาจารย์ประจำ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการแบบให้เปล่า
ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลา
ศึกษาต่อ

- ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้
 - 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อม
 - 2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
 - 3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
 - 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
 - 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
 - 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - 7) บริการศึกษา วิจัย สำรวจ การวางแผน การจัดการ
 - 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 - 9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
 - 10) บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน
- การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ
- โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านการเกษตร ฯลฯ โดยหากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{(จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติ ในปีการศึกษานั้น)}}{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติ ในปีการศึกษานั้น

2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

1. กรณี 1 โครงการหรือกิจกรรมมีการจัดหลายครั้ง ให้นับทุกครั้งหากกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกัน
2. กรณีบริการวิชาการ 1 โครงการหรือกิจกรรม มีหลายกลุ่มสาขาวิชาหรือหลายหน่วยงานช่วยกันดำเนินโครงการ ให้นับแยกได้
3. กรณีบริการวิชาการที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันส่งคณาจารย์ไปช่วย ให้รายงานเป็นโครงการ 1 โครงการตามชื่อโครงการ

ตัวบ่งชี้ 3.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ไปเป็นที่ปรึกษา กรรมการวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ภายนอกสถาบัน หรือเป็นกรรมการทางด้านวิชาการ/วิชาชีพให้กับหน่วยงานภายนอกหรือสถาบัน องค์การต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย โดยจะไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะเป็นกรรมการหลายตำแหน่งก็ตาม

กรรมการวิชาการ หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่างๆ กรรมการประชุมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำปีระดับชาติ/นานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่างๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศที่ได้รับคัดเลือกหรือได้รับมอบหมายให้ร่วมเป็นคณะทำงานหรือคณะดำเนินการเพื่อพัฒนางานวิชาการหรือวิชาชีพภายนอกสถาบันในระดับชาติ หรือนานาชาติ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ และกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น)	
(จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น)	x 100

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

ตัวบ่งชี้ 3.3 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการสอน แผนงานวิจัย หลักสูตร เป็นต้น
2. โครงการ กิจกรรม หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ 3.4 ค่าใช้จ่าย และมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้กับทุกโครงการ/ กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคม โดยไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ในการนับโครงการ/ กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคมที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ให้นับรวมถึงโครงการ/ กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคม ที่มีการเรียกเก็บเงินจากผู้รับบริการในลักษณะที่ไม่เป็นการดำเนินการในเชิงธุรกิจหรือการดำเนินการเพื่อมุ่งแสวงหาผลกำไรเป็นหลัก ได้ด้วย

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

สูตรการคำนวณ:

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการเพื่อสังคมในปีการศึกษานั้น
จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. มูลค่าที่เกิดขึ้นจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าแรงงานที่ใช้เพื่อประกอบการให้บริการวิชาการในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ 3.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

คำอธิบาย

จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันซึ่งยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

การเป็นแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การที่สถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา มีศูนย์ หรือ มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันเป็นประจำ หรือการที่สถาบันได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ การนับว่าเป็นแหล่งบริการในระดับชาติหรือนานาชาตินั้น พิจารณาจากการมีเอกสารแสดง (เช่น วุฒิบัตร หรือใบรับรอง) จากองค์กรหรือหน่วยงานอื่น เช่น สถาบันทดสอบทางวิชาการ/ภาษาที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงาน กพ. เช่น สถาบันทดสอบทางวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์เครือข่ายของ สมศ. หน่วยงานที่กระทรวง/หน่วยงานระดับชาติให้การรับรอง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรมให้การรับรองให้คณะ

วิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์ทดสอบความแกร่งของเหล็ก กระทรวงวิทยาศาสตร์ให้การรับรองการเป็นศูนย์ไซโคลตรอนของชาติ เป็นต้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

จำนวนศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการที่ได้รับการยอมรับในสังคม แยกรายงานในระดับระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีหลักฐานยืนยัน

ตัวบ่งชี้ 3.6 รายรับของสถาบัน ในการให้บริการวิชาการ และวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

จำนวนรายรับหลังจากหักต้นทุนในการให้บริการวิชาการ และวิชาชีพที่สามารถนำผลลัพธ์กลับสู่องค์กรในนามสถาบัน หรือคณะวิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถาบันต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ แหล่งที่มาของรายรับ ได้แก่

- รายรับจากกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการบริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบัน หรือคณะวิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถาบัน (สถาบันเป็นผู้จัด)
- รายรับจากการหักเป็นค่า Over charge จากโครงการที่ผ่านสถาบัน (คณาจารย์ของสถาบันได้รับงบประมาณภายนอกให้ดำเนินการ)

สูตรการคำนวณ :

<div>รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันในปีการศึกษานั้น</div> <div>จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น</div>

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนเงินที่สถาบันได้รับจากการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

- ไม่รวมรายได้จากการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ หรือการศึกษาเพื่อปวงชน (กศปช.)

ตัวบ่งชี้ 3.7 ระดับความสำเร็จในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน

คำอธิบาย

สถาบันมีระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการ การเป็นที่พึ่งทางวิชาการที่เหมาะสมให้แก่สังคม ชุมชน ท้องถิ่นและ ประเทศชาติซึ่งเป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน และได้ใช้องค์ความรู้จากการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสังคมไปในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน รวมทั้งได้นำองค์ความรู้จากการวิจัย หรือการค้นคว้าไปใช้ในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. แผนในการให้บริการวิชาการที่สถาบันได้ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการของสถาบันได้เป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน อาทิ รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ
3. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติที่สถาบันดำเนินการแต่ละปีนั้นได้บรรลุผลสำเร็จอย่างไร เช่น รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ
4. โครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย และ/หรือการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. โครงการวิจัยผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนางานองค์ความรู้ที่เกิดจาก การบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น โครงการวิจัยประเมินผลการให้บริการวิชาการ
6. หลักฐานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา และองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้

4. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการ วิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนา องค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาสู่สากล

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ 4.1 ร้อยละของโครงการ/ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรมรวมถึง ศิลปวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดย ผ่านกระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัด กิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง ต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า

ลักษณะกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- 1) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและ ภูมิปัญญาไทย
- 2) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ
- 3) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา
- 4) โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและ คุณธรรม จริยธรรม
- 5) โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย
- 6) การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลของชาติอื่นๆ

สูตรการคำนวณ :

(จำนวนโครงการ/ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น)	
<hr/>	x 100
(จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่าในปีการศึกษานั้น)	

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า

หมายเหตุ

1. กรณีเป็นโครงการของสถาบัน และกลุ่มสาขาวิชาจัดกิจกรรมร่วมด้วย แต่ละกลุ่มสาขาวิชาสามารถนับเป็นกิจกรรมได้
2. กรณีงานที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วย ให้สามารถนับได้
3. ลักษณะ โครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 โครงการ / กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาขาว นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนา ระดับต่าง ๆ หรือ การรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

3.2 โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่าง ๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อและค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรมได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3.3 โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการดักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจตลอดจน การสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

3.4 โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/ กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

3.5 โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

3.6 การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจ วัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่นๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่างๆ การแสดงจินตลีลา ประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม ประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ 4.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบดำเนินการ

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่สถาบันใช้ไปเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมเทียบงบดำเนินการ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการ ที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการ คิดจากทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ให้คิดตาม ปีการศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$\frac{(\text{จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นในการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในปีการศึกษานั้น})}{(\text{งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น})} \times 100$
--

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการอนุรักษ์ พัฒนา และเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรม ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการที่อาจารย์ประจำของ สถาบันได้ใช้เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
3. งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

1. นับเฉพาะโครงการที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ
2. นับค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้จริง ไม่ใช่ที่ตั้งงบประมาณ
3. นับเฉพาะโครงการที่สถาบันพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ 4.3 มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนางานองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

การที่สถาบันมีผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนางานองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สามารถนับได้ และ เป็นที่ยอมรับของวงวิชาการด้านนี้ และมีร่องรอยหรือกระบวนการ หรือความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนางานองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจน ในแต่ละปีการศึกษา อาทิ นโยบาย มติของกรรมการสภาสถาบันที่เกี่ยวกับการดำเนินการสร้าง มาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม รายงานการประชุม หรือเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. หลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนใน แต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 4.4 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

การที่สถาบันสามารถแสดงผลให้เป็นที่ประจักษ์ได้ว่ากิจกรรมการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้าง เสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้ดำเนินการในแต่ละปีการศึกษานั้น บรรลุความสำเร็จ ตามพันธกิจในระดับใด

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านการทำนุบำรุง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษาได้เกิดประสิทธิผลและประโยชน์ต่อสาธารณะ สังคม ชุมชน หรือประเทศชาติ อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัย เจริญประเมินโครงการ ฯลฯ
2. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้มีการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริการวิชาการในแต่ละปีการศึกษา
3. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการวิจัยที่แสดงถึงการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละปีการศึกษา
4. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยในแต่ละ ปีการศึกษา

5. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยออกไปสู่สากลในแต่ละปีการศึกษา

5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

การบริหารและการจัดการศึกษาที่ประชาคมในและนอกสถาบัน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบาย การวางแผน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร ที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหาร โดยมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการรวมทั้งการสร้างเสถียรภาพทางการเงิน การใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีอิสระ คล่องตัว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ 5.1 ระดับคุณภาพของสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน

คำอธิบาย

การที่สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน (รวมถึงกรรมการบริหารสถาบันในกรณีไม่มีสภาสถาบัน) มีนโยบายการกำกับดูแลกิจการ และให้ความสำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลและการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน โดยมีการบริหารที่ดี ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงความรับผิดชอบและเป็นธรรมต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยในทางปฏิบัติ การกำกับดูแลกิจการของสถาบันตามหลักสากลจะดำเนินการโดยผ่านสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการกำหนดนโยบาย แผนงาน และกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้ฝ่ายบริหารและคณาจารย์ มีการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายของสถาบันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้ระบบการทำงานที่ดี มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใสและตรวจสอบได้ และมีระบบตรวจสอบการทำงานตามภารกิจของสถาบัน ตลอดจนจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการทำงานและพัฒนาการทำงานที่ดียิ่งขึ้น รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดันสถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ดังนั้น บทบาทของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน ในการกำกับดูแลที่ดี จึงส่งผลต่อการดำเนินงานของสถาบันโดยตรง

นอกจากนี้ ในเรื่องของรายงานทางการเงินและการเปิดเผยสารสนเทศและความโปร่งใสนั้น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการแสดงถึงความรับผิดชอบการทำงานขององค์กรต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนแสดงถึงความโปร่งใสที่พร้อมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรได้

ระบบงานที่สำคัญ มี 3 ด้าน ได้แก่

1. การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน
2. การบริหารจัดการสารสนเทศ
3. การบริหารทรัพยากรบุคคล

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย/ สถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา ที่แสดงถึงการให้ความเห็นชอบต่อแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์ของสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
2. หลักฐานที่แสดงถึงการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบสภามหาวิทยาลัย/ สถาบันหรือกรรมการบริหารสถาบัน หรือกลุ่มสาขาวิชา เช่นรายงานทางการเงิน สภาสถาบัน/ กรรมการบริหารสถาบัน กลุ่มสาขาวิชา มีส่วนร่วมในการกำหนดและให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์ และให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ
3. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน
4. แผนการประชุมของกรรมการสภาสถาบัน/ กรรมการบริหารสถาบัน หรือกลุ่มสาขาวิชา
5. จำนวนครั้งในการประชุมจริงของกรรมการสภามหาวิทยาลัย /สถาบัน / กรรมการบริหารสถาบัน หรือกลุ่มสาขาวิชา
6. หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน หรือกรรมการบริหารสถาบัน หรือกลุ่มสาขาวิชาก่อนประชุม
7. ผลการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา
8. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา

ตัวบ่งชี้ 5.2 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรการเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก
คำอธิบาย

การที่สถาบันอุดมศึกษามีแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด

กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุนความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดระบบจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างเป็นความรู้ และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้

ภายในองค์กร การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. แผนการจัดการความรู้
2. ผลการดำเนินงาน/ ความสำเร็จจากการจัดการความรู้
3. หลักฐานการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานปกติ และปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้ 5.3 มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษาที่จะพัฒนาเพื่อการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับแผนยุทธศาสตร์ของชาติ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยสามารถใช้ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาได้

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. รายชื่อคณะกรรมการ/ คณะทำงานเพื่อพัฒนาแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์
2. แผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์
3. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์กับยุทธศาสตร์ชาติหรือแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ 5.4 การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะบริหารทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยมีการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยเดียวกันในสถาบันอุดมศึกษาหรือนอกสถาบันอุดมศึกษา

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. รายชื่อคณะกรรมการ/ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
3. แผนการใช้ทรัพยากร ร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน
4. ผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่น